

BUNICUL. BUNICA

NUVELE, POVESTIRI, BASME

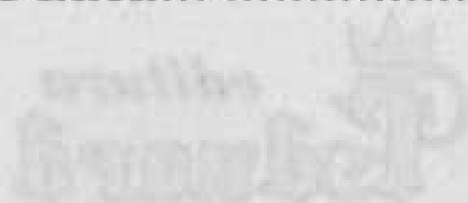
CUPRINS

NUVELE ȘI POVESTIRI

Bunicul.....	7
Bunica.....	12
Domnul Vucea.....	18
Fata Moșului.....	48
Hagi Tudose.....	70
Micuții.....	99
Odinioară.....	108
Pravoslavnicul și slăninele.....	114
Șuer.....	119
Sultănica.....	127

BASME

Neghiniță.....	166
Palatul de cleștar.....	184
Poveste.....	197
Stăpânea odată.....	214

www.edituraeikon.ro
Pentru comentii și informații: 0361.781.647

Bunicul

e scutură din salcâmi o ploaie de miresme. Bunicul stă pe prispă. Se gândește. La ce se gândește? La nimic. Înnumără florile care cad. Se uită-n fundul grădinii. Se scarpină-n cap. Iar înnumără florile scuturate de adiere.

Pletele lui albe și crețe parcă sunt niște ciorchini de flori albe; sprâncenele, mustățile, barba... peste toate au nins anii mulți și grei.

Numai ochii bunicului au rămas ca odinioară: blânzi și mângâietori.

Cine trânti poarta?

– Credeam că s-a umflat vântul... o, bată-vă norocul, cocoșeii moșului!

Un băietan și o fetiță, roșii și bucălai, sărutară mânele lui „tata-moșu”.

– Tată-moșule – zise fetița – de ce zboară păsările?

– Fiindcă au aripi, răspunse bătrânul, sorbind-o din ochi.